

Sted, bortfalder. — Nr. 44, hvorved der aabnes Mulighed for en allerede ansat Kirkebetjent til at blive fritaget for sit Hverv. — Nr. 48 og 51, hvorved Lovforslagets §§ 26 og 29 om Menighedsraadets Tilsyn med Kirker og Kirkegaardes Vedligeholdelse og om dets Deltagelse i Afgørelsen af Spørgsmaal om Kirkens og Kirkegaardens Brug sammenarbejdes i een Paragraf — Nr. 49, hvorved Lovforslagets § 27, der efter nogle Medlemmers Mening giver Menighedsraadene en udvidet religiøs-moralsk Indflydelse, erstattes med den nugældende Menighedsraadslovs § 23. — Nr. 57, der gaar ud paa, at det skal være „efter skriftlig Begæring“, at 25 paa Valglisten optagne Medlemmer af Menigheden kan ønske et Menighedsmøde sammenkaldt. — Nr. 67, der gaar ud paa, at den Ansøger, der ved første Afstemning har faaet alle de afgivne Stemmer, skal indstilles af Ministeriet ogsaa uden Biskoppens anbefaling. — Nr. 68 og 73 er stillet paa Grund af, at faste Hjelpepræster ikke har kongelig Udnævnelse. Nr. 69 gaar ud paa, at Ministeren ved Indstillingen om Besættelsen af Embeder ved Kirker med flere Præster skal tage tilbørligt Hensyn til Mindretallene i Menighedsraadskredsen.

Modsætningen indenfor Udvalget mellem Venstre og Konservative paa den ene Side og Socialdemokrater og Radikale paa den anden har givet sig Udslag i en Række Ændringsforslag fra de sidstes Side.

Venstre og de Konservative stiller Ændringsforslaget under Nr. 1, idet de anser det for mere svarende til Forslagets § 10, der forudsætter, at det kan indtræffe, at et Menighedsraad ikke bliver valgt. Socialdemokraterne stiller Ændringsforslaget under Nr. 2, idet de ikke vil, at de fastansatte Præster skal være selvskrevne Medlemmer af Menighedsraadet, men at alle Medlemmerne skal være valgte; som Følge heraf stiller de Ændringsforslagene under Nr. 7, 10, 13, 32, 38, 39, 52 og 56. — De Radikale stiller Ændringsforslaget under Nr. 3 for at udtrykke, at Menighedsraadene ikke er obligatoriske, og foreslaar under Nr. 8, at „Andenpræsten“

ikke er selvskrevet Medlem af Menighedsraadet.

Socialdemokraterne og de Radikale vil ikke gaa med til den Del af Forslaget, der, om end i lempet Form, fastholder den nugældende Menighedsraadslovs Bestemmelser om, at man skal melde sig for at blive optaget paa de kirkelige Valglistor, men de vil, at Valgret og Valgbarhed til Menighedsraadet skal ethvert Medlem af Folkekirken have, som er fyldt eller inden Udgangen af det Kalenderaar, hvori Valget foregaar, fylder 25 Aar, medmindre den paagældende ved Dom er fundet skyldige i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken der ikke er modtaget Æresoprejsning. I Henhold hertil stiller de Ændringsforslagene under Nr. 14, 15, 16, 20 og 23. Det kommunale Elements Indflydelse paa det kirkelige Omraade finder Udtryk i Ændringsforslaget under Nr. 50, hvorefter de kommunale Revisorer skal revidere Regnskabet for de kirkelige Midler, som Menighedsraadet har at bestyre, og under Nr. 27, hvorefter Socialdemokraterne vil, at hvor der i et Sogn ingen Menighedsraadsmedlemmer vælges, skal Menighedsraadets Hverv overtages af Kommunalbestyrelsen, medens de Radikale foreslaar under Nr. 26, at Ministeriet i saa Fald skal fastsætte, hvorledes man skal forholde sig.

De Konservative foreslaar under Nr. 17 at udelukke Valgmenighedsmedlemmer fra Valgret og Valgbarhed til Sognenes Menighedsraad under Hensyn til de samme Betæneligheder, som er fremsat fra forskellige Menighedsraadsmedlemmer i Aarhus Stift.

Socialdemokraterne stiller Ændringsforslaget under Nr. 21 og 24, idet de vil have udtrykkeligt fastslaaet i Loven, at Tiden og Stedet for Valgene til Menighedsraad skal bekendtgøres i de stedlige Dagblade, mens Lovforslaget overlader det til Valgbestyrelsen at finde den mest formaalstjenlige Form for Bekendtgørelsen foruden den obligatoriske Bekendtgørelse de to første Søndage i November ved alle regelmæssige Gudstjenester. — Socialdemokraterne og